

Opvallend weer wel dat de bank er vertrouwen in zegt te hebben goed op weg te zijn om in 2013 weer op een 'genormaliseerd' winstniveau te komen. Eerder had Van Lanschot al laten weten dat het dan spreekt over een winst per aandeel van 4 à 5 euro. Dat moet ook vooral uit lagere kredietvoorzieningen komen, want de kernactiviteiten van het bedrijf hebben het lastig. Lagere kredietvoorzieningen kunnen alleen als de economie blijft meezitten. Dat genormaliseerde resultaat van minstens 4 euro per aandeel wordt dus nog een hele opgave.

Voor dit jaar stevent Van Lanschot af op een winst per aandeel van circa 2,00 euro. In 2010 zette de bank dik 102 miljoen euro opzij voor slechte debiteuren en boekte het een winst per aandeel van 1,44 euro. Iedere dikke 40 miljoen euro minder naar de stroppenpot levert circa 1 euro extra winst per aandeel op. Daar zit wel ruimte. De bank zegt met de nodige trots dat ongeveer de helft van de uitstaande kredieten hypothecaire leningen betreft die uitstaan in Nederland en België. Op zich natuurlijk mooi, maar de Nederlandse woningmarkt wordt door internationale instanties als de Oeso als overgewaardeerd gezien.

Voorts staan de staatsfinanciën van België er niet zo florissant voor. Extra kredietverliezen zijn daarmee niet uitgesloten. Van Lanschot benadrukt ten slotte nog even dat het staatspapier waarin wordt belegd uitsluitend van Nederlandse, Duitse en in geringe mate Zwitserse, Canadese en Franse makelij is. Geen leningen van de Europese periferie dus. Een positieve factor in deze onzekere tijden. Geluk is dan nog dat Van Lanschot niet de last met zich draagt dure overheidssteun terug te betalen.

NIET EENVOUDIG

De noodzakelijke groei van het operationeel resultaat zal enerzijds autonoom moeten gebeuren en anderzijds door overnames. Gezien de gestegen kostenontwikkeling in de eerste jaarhelft van 2011, de onder druk staande rentemarge en het zwakke beursklimaat, zal autonome winstgroei zoals gezegd zeker geen eenvoudige opgave zijn. Zo staan de pensioenlasten onder een opwaartse druk bij de bank, moet er meer

RIJKE GESCHIEDENIS

Van Lanschot Bankiers, de bank voor vermogende particulieren, heeft een rijke geschiedenis. Het mag zich de oudste private bank van Nederland noemen met een historie die teruggaat tot 1737. Behalve in Nederland worden ook diensten in België aangeboden. De bank spreekt over een fullservicedienstverlening aan zowel particulieren als aan ondernemingen. In de institutionele markt richt de bank zich op vermogensbeheermandaten. Van Lanschot werkt nauw samen met dochterbedrijf Kempen & Co.



geld uitgeven worden inzake de strengere wet- en regelgeving waar de bank aan moet voldoen, en dient er geïnvesteerd te worden in ict. Verder is een groter deel van de personeelskosten variabel, waardoor deze kosten in goede tijden oplopen.

Overnames zijn daarmee zeker gewenst. Van Lanschot wordt al langere tijd genoemd als een geschikte koper voor Theodoor Gilissen. Van Lanschot heeft meerdere malen te kennen gegeven interesse te hebben, maar van een concreet bod is het nog niet gekomen. Blijkbaar staan er nog andere belangrijke zaken op de agenda. Zo blijkt de onderneming nog altijd in gesprek te zijn met grootaandeelhouder Friesland Bank over een exit, wat het voordeel van een betere spreiding binnen de aandeelhoudersstructuur met zich meebrengt. De beperkte free float van circa 14 procent zal niet de enige reden zijn van de koersdruk (-4%), daarvoor zijn de onderliggende cijfers te zwak. ■

